

PROFESÖR Pİ İLE MATEMATİK

"Toplama
Çıkarma"
Öyküsü

Harikalar Diyarına Düşüş

Birsen Ekim Özen

Merhaba Dünyalı,

Ben Matematik Gezegeni'nden Profesör Pi! Sen de kimsin, orası da neresi dediğini duyar gibiyim! Ben, matematiğin öneminin farkında olan bir gezegenin Profesör'üyüm. Birlikte çalıştığım kocaman bir ekibim var. Her biri matematiğin bir konusunda uzman... Uzmanlarım, matematikle problem yaşayan, matematiği seven ama desteğe ihtiyacı olan, bazı konuları dikkat vermediği için kaçıran, kendi başına öğrenemeyeceğini düşünen öğrencilerin yardımına koşuyorlar. Ama tabii onlar farkında olmadan! Birçok macerayı da birlikte yaşıyorlar...

Sen de bu diziyile onların hikâyelerine tanık olacaksın, öğleneceksin ve matematikle ilgili birçok şeyi öğreneceksin. Tabii ki farkında olmadan!..

Matematik Gezegeni tüm gücüyle senin yörüngende...

İmza
Profesör Pi
 π

H A R İ K A L A R D İ Y A R I N A
D Ü Ş Ü Ş

Hayal Karmaşası

Son durağa yaklaşmalarına az kalmış otobüs boşalmıştı. Alaaddin az ileride kendisine dönük oturan iri yarı adamı gördü. Adamın yüzünde, pos bıyıklarından çenesine kadar uzanan bir yara izi vardı. Kocaman göbeğini elindeki bez torbayla kapatmaya çalışıyordu.

PROFESÖR Pİ İLE MATEMATİK

“Evet evet bu o olmalı!” dedi içinden. Ali Baba ve Kırk Haramiler kitabı geldi gözünün önüne. Oradaki haramilerden biriydi bu adam! Elinde tuttuğu bez torbanın içinde de çaldığı altınlar olmalıydı.

Son durağa yaklaşırken adam tedirgin olmuş gibi etrafına bakındı. Torbasını daha bir sıkı kavradı. Alaaddin de torbanın içindeki altınları görebilmek için gözlerini iyice torbaya dikti. Tam o anda adam hızla yerinden kalktı ve ayakta durabilmek için demire tutundu. Torbayı tuttuğu elini de aşağıya sarkıtmıştı.

Alaaddin gözlerine inanamadı! Bez torbada altın değil, bir ekmeğe vardı. Adam, şaşkın şaşkın kendisine bakan Alaaddin’e gülümsedi. Otobüs durunca hemen aşağıya indi.

Alaaddin hayal kırıklığına uğramıştı. Adam

H A R İ K A L A R D İ Y A R I N A
D Ü Ş Ü Ş

ekmek alıp evine giden sıradan biri çıkmıştı.
Yine boşuna heyecanlandım dedi üzüntüyle.

Annesiyle birlikte adamın arkasından inip
bir pastaneye girdiler. Alaaddin annesine
baktı. O ne az önceki adamın farkındaydı ne
de az ileride oturan yaşlı Keloğlan'ın... **Evet,**

Keloğlan'ın! Pastanedeki yaşlı ve kel müşteri

P R O F E S Ö R P İ İ L E
M A T E M A T İ K

masaya oturmuş sütlaç yiyordu. Alaaddin onun artık ihtiyarlamış olması gereken Keloğlan olduğuna emindi.

Alaaddin'in annesi pastaneden birkaç çeşit pasta aldı. Sonra dışarı çıktılar. Evlerinin olduğu sokaktaki ufak bir kırtasiyenin önünden geçerken Alaaddin annesini durdurdu:

- Anne, içeri girelim mi?
- Yine mi?
- Belki yeni kitap gelmiştir.

- Peki, hadi bakalım.

Kapıdan içeri girdiler.

- Ooooo! Hoş geldin
Alaaddin!

- Merhaba, Tansel amca! Yeni kitap geldi mi?

Tansel amca gülümseyerek önüne birkaç kitap koydu. Alaaddin heyecanla kitapları incelemeye başladı. İçlerinden

H A R İ K A L A R D İ Y A R I N A D Ü Ş Ü Ş

bir tanesini seçti. Kırtasiyeden çıkarken neredeyse koşacaktı. Eve gidip kitabı okumak için sabırsızlanıyordu.

Eve girdiklerinde hemen köşesine yerleşti. Pencerenin altına, minderlerle hazırlanmış yere oturdu. Orası Alaaddin'in okuma köşesiydi. Kitabın kapağını açtı, ilk sayfaya kendi adını soyadını, kitabı aldığı tarihi ve yeri yazdı. İlk masalı okumaya başladı. Masalda ormanda yollarını kaybeden ve babalarını bulana kadar birçok tehlike atlatan iki kardeş anlatılıyordu. Alaaddin o kadar hızlı okuyordu ki biraz sonra masal bitti. Hevesle ikinci masala geçti.

P R O F E S Ö R P İ İ L E
M A T E M A T İ K

Alaaddin'i rahatsız etmek istemeyen annesi ise çalan telefonu yanıtlamak için balkona çıkmıştı. Arayan Alaaddin'in öğretmeniymi. Okuldaki durumu hakkında bilgi vermek istiyordu. Annesi telefonda öğretmeni dinledi. Sonunda "Teşekkür ederim." diyerek telefonu kapattı. Ne yapacağını düşündü ve Alaaddin'in yanına gitti.

- Alaaddin, seni rahatsız etmek istemiyorum ama biraz konuşmamız gerekiyor.

Alaaddin merakla annesine baktı. Annesi devam etti:

- Canım, biraz önce öğretmeninle konuştum. Derslerinden çok memnun olduğunu söyledi.

H A R İ K A L A R D İ Y A R I N A
D Ü Ş Ü Ş

Ancak bir derse pek önem vermiyormuşsun.

– *Matematiğe mi?*

– Evet, canım. Öğretmenin bu duruma üzülüyor. Neden böyle yapıyorsun?

Alaaddin derin bir nefes aldı.

– Anne matematik çok sıkıcı... Sadece sayılar var. Ben o dersi dinleyemiyorum.

Annesi açıklamaya çalıştı:

– Oğlum, matematik sayı dili ile konuşur ama onun da hikâyeleri vardır. Hiçbir toplama nedensiz yapılmaz. Hiçbir çıkarma boşuna değildir.

